

opusdei.org

Pondelok po 6. velkonočnej nedeli

Rozjímania na pondelok po 6.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy sú: počítať s
pomocou Tešiteľa; Duch Svätý
nás vedie k pravde; dar sily.

11.05.2026

JEŽIŠ vo svojej rozlúčkovej reči
sľubuje príchod „iného Tešiteľa“ (Jn
14, 16), ktorý bude stále s nami.
Tešiteľ je typický výraz v Jánovom
evanjeliu a svojím gréckym pôvodom
označuje osobu, ktorá prichádza, aby
potešila, bránila alebo pomohla. Ježiš

ohlasuje príchod ďalšieho Tešiteľa po svojom odchode, pretože prvým je on sám: Sväté písmo nám hovorí, že Kristus v Nebi je „naším zástancom u Otca“ (1 Jn 2, 1). Duch Svätý zasa zostáva navždy s nami na zemi, sprevádza nás a utešuje, chráni a bráni. On je cestou ku Kristovi, pretože nám pripomína jeho slová (porov. Jn 15, 26); jemne a diskkrétne smeruje naše srdcia k Ježišovi Kristovi. „Kto je opojený Duchom, je zakorenený v Kristovi“^[1], povedal svätý Ambróz.

„Učiť a pripomínať: to je úloha Ducha Svätého. On nás učí, aby sme vstúpili do tajomstva, aby sme ho trochu viac pochopili. Učí nás Ježišovej náuke a učí nás, ako rozvíjať našu vieru (...). Viera nie je statická; náuka nie je statická: rastie. Rastie tak, ako rastú stromy, stále rovnako, ale väčšie, s plodmi, ale stále rovnako, tým istým smerom (...). A ďalšia vec, o ktorej Ježiš hovorí, že ju robí Duch Svätý, je

pripomínanie: *Naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal* (Jn 14, 26). Duch Svätý je ako pamäť, prebúdzá nás: *Pamätaj na to, pamätaj na tamto*. Udržiuje nás v bdelosti v Pánových veciach a tiež nás vedie k tomu, aby sme si spomenuli na svoj život: *Spomeň si na ten čas, spomeň si na to, keď si stretol Pána, spomeň si na to, keď si ho opustil*.

(...). Duch Svätý nás vedie v tejto spomienke; vedie nás, aby sme rozoznali, čo mám teraz urobiť, ktorá cesta je správna a ktorá nesprávna, aj v malých rozhodnutiach. Ak budeme Duchu Svätého prosiť o svetlo, pomôže nám robiť správne rozhodnutia, tie malé každodenné, aj tie väčšie. On je ten, kto nás sprevádza, kto nás podopiera“^[2].

NASLEDOVANIE Ježiša nás vedie k tomu, aby sme chceli žiť v pravde, fascinovaní tým, že ju oddane hľadáme, prijímame a milujeme. Chcieť prijať pravdu znamená skutočne milovať Krista. V tomto úsilí „Duch Svätý učí kresťana pravde ako životnému princípu a ukazuje mu konkrétne uplatnenie Ježišových slov v jeho živote“^[3]. Najmenej trikrát Ježiš nazval Tešiteľa „Duchom pravdy“ (Jn 14, 17; 15, 26; 16, 13). Hoci je iný ako Ježiš, Duch Svätý privádza k dokonalosti Ježišovu prítomnosť v nás.

Vieme, že „Ježiš Kristus je pravda, ktorá je Osobou a ktorá priťahuje svet k sebe. Svetlo, ktoré vyžaruje Ježiš, je vyžarovaním pravdy. Každá iná pravda je zlomkom pravdy, ktorá je ním a na neho odkazuje. Ježiš je polárnou hviezdou ľudskej slobody: (...) s ním sa sloboda znovu objavuje, uznáva sa, že je stvorená pre dobro, a vyjadruje sa dobročinným konaním

a správáním (...). Ježíš Kristus, ktorý je plnosťou pravdy, priťahuje k sebe srdce každého človeka, rozširuje ho a naplňa radosťou. Vskutku, iba pravda je schopná vtrhnúť do mysle a naplno ju rozradostniť“^[4].

Táto láska k pravde, ktorá poháňa našu inteligenciu, je dielom Ducha Svätého. Zároveň nás naplňa pokorou pred stvorením a pred schopnosťou nášho vlastného poznania, ktoré bude vždy malé v porovnaní s tajomným Božím pôsobením. „Usiluj sa, aby *pokora rozumu* bola pre teba zásadou“^[5], radil svätý Josemaría. „Túžba po pravde patrí k prirodzenosti človeka a celé stvorenie je obrovským pozvaním k hľadaniu odpovedí, ktoré otvárajú ľudský rozum k veľkej odpovedi, ktorú vždy hľadal a vždy v ňu dúfal“^[6].

DUCH SVÄTÝ pôsobí v duši prostredníctvom svojich darov a „rozdeľuje ich každému, ako chce“ (1 Kor 12, 11). Jedným z jeho darov je dar sily, ktorý nás poháňa k veľkým cieľom a podopiera nás v slabosti. Svätý Josemaría poukázal na kresťanskú skúsenosť, keď pripomenul, že „všetka naša sila je požičaná“^[7]. Tento dar je potrebný na to, aby sme sa neustále usilovali o pravdu a prijímali ju počas celého života. Určite to môže byť únavné, najmä preto, že naše schopnosti nie vždy zodpovedajú našim túžbam; aj preto, že pravda sa niekedy ťažko prijíma a nie vždy sa zhoduje s tým, čo by sa nám zdalo ako najlepšia možnosť. Neraz sa budeme musieť pokorne otvoriť iným možným odpovediam, iným spôsobom konania, aj keď sme si dlho mysleli, že máme pravdu.

Práve preto musí byť dar sily základným tónom nášho

kresťanského bytia, pretože nás udržiava vernými v hľadani. Láska k pravde zaväzuje náš život a sila nám dáva potrebnú pevnosť. Takto môžeme „čeliť problémom s odvahou, bez strachu z obetí a najťažších bremien, berúc na seba vo svedomí našu osobnú zodpovednosť“^[8].

Ježiš hovorí: „Aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku“ (Jn 15, 27). Kresťan je povolaný byť spoľahlivým svedkom pokorného a úprimného hľadania pravdy. Kristus varoval svojich učeníkov pred prenasledovaním, ktoré ich čaká za ich svedectvo. Títo muži sa po prijatí daru sily na Turíce stávajú odvážnymi svedkami. Boli skutočne silní tvárou v tvár protivenstvám, tvárou v tvár nečakaným udalostiam, ktoré prišli do ich života, v situáciách, ktoré mohli narušiť ich plány a projekty. Máriino nežné sprevádzanie nás

ochraňuje: počúva naše vzývanie, aby Duch pravdy „osvietil našu myseľ a posilnil našu vôľu, aby sme vždy boli zvyknutí hľadať, hovoriť a počúvať pravdu“^[9].

[1] Svätý Ambróz, *Katechéza o sviatostiach*, 5, 3, 17.

[2] František, *Homília*, 11-V-2020.

[3] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 24-IV-1991.

[4] Benedikt XVI, *Príhovor*, 10-II-2006.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 142.

[6] Benedikt XVI, *Príhovor*, 10-II-2006.

[7] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 728.

[8] Svätý Josemaría, *Rozpravy o univerzite*, č. 8.

[9] *Ibid.*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/pondelok-po-6-
velkonocnej-nedeli/](https://opusdei.org/sk-sk/article/pondelok-po-6-velkonocnej-nedeli/) (06.04.2026)